

Tomáš Halík sa rozhodol osviežiť a vylepšiť učenie o Svätej Trojici, aby ho lepšie sprístupnil moslimom a židom

5. júna 2023 ✚ Krátke správy

Svoje jubileum – 75. narodeniny – sa rozhodol Mons. Tomáš Halík osláviť v duchu tých najlepších tradícií modernizmu a liberalizmu, zostávajúc verný svojej povesti. V nedeľu na sviatok Svätej Trojice sa rozhodol pre *Vatikánsky rozhlas*, českú sekciu *Vatican News* napísať autorský komentár na tému dňa. Po krátkom a zbežnom vysvetlení zložitosti pojmu Svätej Trojice nám otec Halík zvestuje pozoruhodné konštatovanie, že „*niet divu, že toto učenie bolo a je zdrojom mnohých nedorozumení, omylov a heréz; ...*“

Tomáš Halík zdroj: wikimedia commons

Čo sa stalo? Otec Halík, ktorý je taký otvorený voči všetkým náboženstvám a filozofiám a ktorý vtedy, keď tradiční katolíci protestujú proti heretickosti a bludnosti modernistického cirkevného liberalizmu, len pohrdlivo mávne rukou, zrazu začína používať ním samým tabuizované pojmy: heréza a omyl?

Nesmieme sa čudovať, pretože učenie o Svätej Trojici dráždi práve jeho medzináboženských kamarátov a otec Halík narieka:

„Neporozumenie zmyslu tohto učenia spôsobilo trvajúci rozkol (!) kresťanstva s dvomi blízkymi monotelistickými náboženstvami, hlásiacimi sa taktiež k abrahámovskej tradícii, s judaizmom a islamom.“

Rozkol!? To hovorí katolícky kňaz? Tieto tri náboženstvá boli niekedy zjednotené, aby mohlo medzi nimi dôjsť k rozkolu? Nota bene, keď konkrétne islam vznikol cca 500 rokov po vzniku kresťanstva? Alebo je želanie otcom myšlienok pátra Halíka a tak premieta svoju víziu očakávaného zjednotenia v štýle Abú Zabí aj do minulosti? Čítajme ďalej, je to poučné. Otec Halík sa pochválil čulým náboženským životom svojej farnosti:

„Nedávno našu farnosť navštívila skupina islamských teológov, učiteľov a študentov z Iránu a samozrejme sme sa rýchlo dostali k tomuto kameňu úrazu vo vzájomnom teologickom dialógu

“

Vskutku, pekná forma oslavy Svätej Trojice, nazvať ju na jej sviatok „*kameňom úrazu*“. V texte nasleduje opis obviňovania kresťanov vo farnosti moslimskými návštevníkmi z toho, že sú vlastne polyteistami a uctievať troch bohov. Skrátka, inak povedané, nastal inšpiratívny a otvorený dialóg. Či kresťania z niečoho obvinili moslimov, to otec Halík neuvádza. Ale pokračuje v teologickom bádani. Nehovorí otvorene o troch božských osobách, ale v duchu osvietensko-modernistickej zahmlievajúcej rétoriky o „*troch rôznych skúsenostiach s týmto jediným Bohom*“. A vysvetľuje moslimským súdruhom ďalej:

„Reč o Bohu Otcovi vyjadruje Božiu všetkopresahujúcnosť (transcendenciu), Boha nad nami a zároveň Božiu otcovskú milosrdnú lásku (aj Korán hovorí o Božom milosrdenstve a zľutovaní).“

Otec Halík si evidentne pletie alebo chce pliesť Božie vlastnosti s Božími osobami. Kresťanská dogma (aby sme podporili jeho horeuvedené varovanie pred bludmi v učení o Trojici) jasne hovorí o troch osobách.

Boží Syn a jeho ľudská podstata je pre otca Halíka „*oknom, ktorým vidíme jediného Boha. Je to skúsenosť s Bohom pred nami, prítomným uprostred dejín, uprostred ľudskej rodiny. Reč o Duchu potom vyjadruje skúsenosť Boha v nás (!), o ktorom svedčia kresťanskí aj islamskí (!) mystici nádhernými slovami.*“

A tak sa nám z objektívnej existencie troch Božích osôb stali tri subjektívne skúsenosti kresťanského ľudu, z ktorých dokonca Duch Svätý sa rovnako prihovára kresťanom aj moslimom, a zrejme akousi záhadou a nedopatrením z toho vznikajú protichodné teologické tvrdenia. To však otec Halík napraví, lebo bude bádať po novom.

Došlo dokonca aj na korektné ideovo-politické školenie, ktoré spojilo trojjedinnosť Boha s liberálnou demokraciou!!! Čítajme a učme sa:

„Učenie o Trojici môžeme chápať ako presvedčenie o božskom základe plurality vo svete, vo stvorení – a dodajme, snáď aj kultúrnej a politickej plurality. ... Učenie o Božej Trojjedinnosti tak môže byť zdrojom teologickej obhajoby kultúrnej a náboženskej (!!!) plurality, dialógu, tolerancie a vzájomného rešpektu – teda hodnôt nesmierne dôležitých pre náš dnešný svet.“

Nechýbal ani starý dobrý paralyzovaný syfilitik Nietzsche: „*Pri tejto príležitosti vždy spomínam na výrok Friedricha Nietzscheho, ktorý naznačuje, že ním zvestovaná smrť Boha nemusí byť definitívnym koncom Božieho životopisu. Nietzsche požaduje, aby sme predstavu Boha vyzliekli z kože moralizovania. Vyhlasuje, že by mohol veriť v Boha, ktorý by dokázal tancovať*“

A otec Halík sa hneď aj pýta: „*Pýtam sa – musí takýmto bohom byť pohanský boh Dionýsos? Nie je onen byzantský obraz Trojice práve výrazom viery v tancujúceho Boha?*“

Tak, tak, zatancujme si s Nietzsche, nech je veselo. Hlavne vpred, spiatky ni krok! A preto neprekvapí ani záver tohto trojičného extempore otca Halíka:

„Som presvedčený, že vieru v Božiu trojjedinnosť môžeme vyviesť z hústin starovekých a stredovekých metafyzických špekulácií, učiniť ju predmetom kreatívnej meditácie, zapojiť imagináciu a pracovať s množstvom obrazov, ktoré toto učenie obsahuje.“

No, imaginácia a meditatívna kreativita pracuje v hlave otca Halíka evidentne na plné obrátky. Je však jedna „*skúsenosť*“, ktorú nespomenul a ktorej sa nikto z nás nevyhne. Preto by som navrhol väčšiu opatrnosť v imaginácii, lebo sa môže stať, že táto finálna „*skúsenosť*“ môže priviesť progresívnych katolíkov do kontaktu s imagináciou toho, ktorý bol v tomto smere obzvlášť disponovaný – Dante Alighieri.

BM

Zdroj: Vatican News, ilustračný obrázok, zdroj – wikimedia commons

URL adresa článku: <http://christianitas.sk/tomas-halik-sa-rozhodol-osviezit-a-vylepsit-ucenie-o-svatej-trojici-aby-ho-lepsie-sprístupnil-moslimom-a-zidom/>